

Põhikohtuasja pooled

Kassatsioonkaebuse esitaja: Hussein Mohamad Hussein

Kaasatud asutus halduskohtus: Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl

Eelotsuse küsimused

1. Kas määruse (EÜ) nr 1560/2003⁽¹⁾ (rakendusmäärus) artikli 5 lõikes 2 vastamiseks (vastuvõtmispalve uuesti läbivaatamise palve esitamiseks) ette nähtud tähtaja järgimata jätmise korral läheb vastutus juhul, kui palve saajaks olev liikmesriik on määruse (EL) nr 604/2013⁽²⁾ (Dublini III määrus) artikli 21 lõike 1 alusel esitatud vastuvõtmispalve kindlaksmääratud tähtaja jooksul tagasi lükanud, üle palve esitajaks olevale liikmesriigile, kui palve esitajaks olev liikmesriik on kindlaksmääratud tähtaja jooksul esitanud vastuvõtmispalve Dublini III määruse artikli 21 lõike 1 esimese lõigu tähenduses ja (tagantjärele) tehtud uurimise tulemusel selgub, et Dublini III määruse III peatüki kriteeriumide kohaselt vastutav liikmesriik on palve saajaks olev liikmesriik?
2. Kas palve saajaks olev – ja Dublini III määruse III peatüki kriteeriumide kohaselt vastutav – liikmesriik võib Dublini III määruse artikli 21 lõike 1 alusel esitatud vastuvõtmispalve rahuldada ka siis, kui Dublini III määruse artikli 22 lõikes 7 sätestatud tähtaeg vastuse andmiseks on juba lõppenud ja palve saajaks olev liikmesriik on eelnevalt vastuvõtmispalve kindlaksmääratud tähtaja jooksul tagasi lükanud?

⁽¹⁾ Komisjoni 2. septembri 2003. aasta määrus (EÜ) nr 1560/2003, millega kehtestatakse üksikasjalikud rakenduseeskirjad määrusele (EÜ) nr 343/2003, millega kehtestatakse kriteeriumid ja mehhanismid selle liikmesriigi määramiseks, kes vastutab mõnes liikmesriigis kolmanda riigi kodaniku esitatud varjupaigataotluse läbivaatamise eest (ELT 2003, L 222, lk 3; ELT eriväljaanne 19/06, lk 200).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määrus (EL) nr 604/2013, millega kehtestatakse kriteeriumid ja mehhanismid selle liikmesriigi määramiseks, kes vastutab mõnes liikmesriigis kolmanda riigi kodaniku või kodakondsuseta isiku esitatud rahvusvahelise kaitse taotluse läbivaatamise eest (ELT 2013, L 180, lk 31).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Corte suprema di cassazione (Itaalia) 24. novembril 2017 – Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS) versus Azienda Napoletana Mobilità SpA

(Kohtuasi C-659/17)

(2018/C 052/30)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Corte suprema di cassazione

Põhikohtuasja pooled

Kassaator: Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS)

Vastustaja: Azienda Napoletana Mobilità SpA

Eelotsuse küsimus

[Kas] Euroopa Komisjoni 11. mai 1999. aasta otsus nr 2000/128/EÜ⁽¹⁾ [on kohaldatav] ka selliste kohaliku ühistranspordi alal – teenuse osutamise ainuõiguse tõttu sisuliselt konkurentsivälises korras – tegutsevate tööandjate suhtes, kes on saanud koolitus- ja töölepingute sõlmimisest tulenevalt maksusoodustusi alates 1990. aasta seaduse nr 407 jõustumisest, kõnealust vaidlust puudutavas osas ajavahemikul alates 1997. aastast kuni 2001. aasta maini?

⁽¹⁾ Euroopa Komisjoni 11. mai 1999. aasta otsus abikava kohta, mida Itaalia rakendas tööhõive toetamiseks (teatavaks tehtud numbriga C(1999) 1364) (EÜT L 42, lk 1).